

Protokół przesłuchania świadka.

Dnia grudnia 1945 r. w Radomiu Sędzia Sędzcy II rejonu Sądu Okręgowego w Radomiu, z siedzibą w Radomiu, w osobie Sędziego K. Borysa przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka - bez przysięgi.
Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania świadek zeznał co następuje :

imię i nazwisko	Janina Dąbrówka
w i e k	lat 23
imiona rodziców	Władysław i Maria
miejsce zamieszkania	Radom; Główna 26
zajęcie	robotnica Fabryki Broni
wyznanie	- rzym.-kat.
karalność	- niekarany
stosunek do stron	- obcy.

Mąż mój, Stanisław Dąbrówka, ur. 16.5.1919 r., został stracony przez Niemców na szubienicy w Radomiu, koło Fabryki Broni, dnia 14.10.1942 r. Pracował on w owym czasie jako ślusarz w Fabryce Broni.

Za co go aresztowano i stracono nie wiem. Byłam na miejscu stracenia już po egzekucji i widziałam zwłoki męża wiszące na szubienicy. Więcej nikogo nie poznałam. Zwłoki wisiły do godz. 5-ej po południu. Gdzie je pochowano nie wiem. Wedle pogłosek, zostały wywiezione na Pirbej i tam spalone.

Tablicy umieszczonej obok szubienicy nie widziałam i nie wiem, jaki napis był na niej umieszczony.

Dnia 12.10.1942 r. została powieszona w Rożkach siostra mego męża, Janina z Dąbrówek Szlajermacher.

Świadkowi okazano fotografie powieszonych w Radomiu, koło Fabryki Broni i w Rożkach, po czym świadek zeznaje :

Wśród powieszonych koło Fabryki Broni poznaję swego męża w mężczyźnie siódmym z rzędu, licząc od strony prawej, a dziewiątym, licząc od strony lewej.

Swojej szwagierki nie mogę rozpoznać, ponieważ nie widziałam jej na szubienicy po śmierci tak, jak swego męża.

Odczytano.

/s/ K. Borys

/-/ Janina Dąbrówka

Zgodność z oryginałem stwierdzam.